

СЦЕНА ВТОРА.

ГРАБЧО, КОМИСАРИНЪТЪ, КОЛЪО.

Колъо, въ дъното на театрътъ, гледа
къмъ тамъ, отъ гдѣто влѣзе.

Пакъ ще ся върна. Какво ми е чи из-
лъгахъ? Нека ми го заколятъ завчасъ;
нека му опърлятъ краката; нека го оща-
вятъ, и нека го закачатъ на куката.

Грабчо, на Коля.

Кого? Крадецътъ ли?

Колъо.

А, приказвамъ за едно бозайниче пра-
се. Прати ми го граматикътъ ви и искамъ
да го сготвя както азъ зная.

Грабчо.

Какво ми пѣшъ сега за прасета? Ми-
ни отсамъ и прикажи тука на тоз' го-
сподинъ за друго нѣщо.

Комисаринъ, на Коля.

Не ся смуцавай; защо см ся растрепе-
ралъ? Азъ не съмъ чилѣкъ да ти направа
нѣкое зло; венчко ще ся извърши съ кро-
тость.

Колъо.

Господинътъ е отъ поканены-тъ таз'
вечерь?

Комисаринъ.

Тука, пріятелю, не трѣба нищо да скры-
ешъ отъ господарътъ си.